

de schepping die komen zou, in verband, en drukt in God die majesteit uit, waardoor Hij zijn goddelijke volkomenheid met den hoogsten luister in een wereld kan doen uitstralen, om ze uit die wereld aan zichzelf terug te kaatsen ²¹⁾ Van Gods onzienlijkheid, zegt Paulus, is in de schepselen tweërlei kennelijk: vooreerst zijn „eeuwige kracht”, waardoor Hij ze schiep en in stand houdt; maar ook ten andere zijn „goddelijkheid” of *Θεϊότης*; en deze *Θεϊότης* is nu juist het stempel van goddelijke volkomenheid, dat, op creatuurlijke wijs, in elk schepsel naar zijn mate en zijn aard kan afgedrukt. ²²⁾ Als de onvolkomenheid, naar Mengs schoone opmerking niet meer bespeurbaar is, schijnt dit creatuurlijk schoon in zijn volkomenheid. ²³⁾ Deze *Θεϊότης* nu straalt God uit, zoowel in de geestelijke als in de stoffelijke sfeer van zijn schepping. Het lichaam wordt verheerlijkt, maar verheerlijkt ook de ziel. ²⁴⁾ Er rust heerlijkheid op den ceder van den Libanon, maar ook op den Seraf voor Gods troon. ²⁵⁾ Heerlijkheid blinkt in het nieuw Jeruzalem, maar heerlijk heet ook de geestelijke kerk, die vlek noch rimpel heeft. ²⁶⁾ En beide liggen vereenigd in wat de Psalmist roemt: „Uit Sion, de volkomenheid der schoonheid, verschijnt God blinkende!” ²⁷⁾ Het is niet in het doorschijnen der idee, gelijk Hegels school wil, dat de schoonheid der verschijning ligt, neen, Gods *Θεϊότης* leent een andere heerlijkheid aan den geest, en een andere heerlijkheid aan hetgeen de zinnen waarnemen. Zelfs dringt deze *Θεϊότης* óók door, zoowel tot den band, die het geestelijke en het stoffelijke saâmbindt als tot beider eigenaardige levensbeweging. Niet alleen ziel en lichaam kan schoon zijn, maar ook de persoon, die beide als orgaan bezit; en heerlijk eveneens de gedachte en het woord, de stemming en de daad, waarin zijn persoonlijkheid zich afspiegelt. ²⁸⁾

Staat nu het stempel van deze *Θεϊότης* op eenig schepsel (altoos naar zijn aard en mate) zoo extensief als intensief zuiver afgedrukt, dan is zulk een schepsel verheerlijkt. Is deze doordringing, dank zij gebrekkige ontwikkeling, nog ónvolkomen, dan kan er wel Schoonheid blinken, maar nog geen Heerlijkheid. ²⁹⁾ Ondervindt deze doordringing en inschijning tegenstand, dan komt het Leelijke uit; en slaat het goddelijke in zijn tegendeel om, het duivelsche en Afgrijselijke. ³⁰⁾ En waar eindelijk deze *Θεϊότης* met haar *ἰδιος Δύναμις* zóó op ons aandringt, dat ze het perk van onze gemeene waarneming te buiten gaat, daar ontsluit zich het Verhevene; een macht, die derwijs overweldigend werken